

اعتراض و اعتصاب عظیم کارگران صنعتی

در اعتراض به فساد سیستماتیک حکومتی

کارگران فریاد می‌زنند: «از تبعیض و بی‌عدالتی خسته شده‌ایم!»

برای ششمین روز تا روز شنبه ۱۳ مرداد / دوم اوت ۲۰۲۴ بیش از یک هزار کارگران شرکت واگن پارس اراک به اعتصاب و اعتراض‌های پی در پی خود، ادامه دادند. شرکت «واگن پارس» وابسته به گروه صنعتی «مپنا» و عمده سهام آن متعلق به وزارت نیرو و آستان قدس رضوی و در دست باندهای حکومتی است.

اعتراض‌ها و اعتصاب اخیر کارگران واگن پارس اراک، همانند بیشترین بخش‌های کارگری در ایران از جمله کارگران پیمانی و پروژه‌های نفت و گاز و پتروشیمی و معادن و... همگی نمایانگر اوج گیری و گسترش جنبش کارگری هستند. کارگران واگن پارس اراک، همانند دیگر کارگران نسبت به کشانیده شدن به گرسنگی و بی‌حقوقی و کاهش دستمزد ۵ برابر زیر خط فقر، شدت‌یابی ستم و استثمار طبقاتی و رفتارهای توهین آمیز مدیرعامل وابسته به حکومت و... به اعتصاب پرداخته و اعتراض دارند. کارگران به پا خاسته در اعتراض به عملکرد مرتضی ملانژاد، مدیرعامل فاسد این شرکت به همایش اعتراضی و راهپیمایی و امضا دستجمعی پرداخته و خواهان برکناری وی شده‌اند.

ملانژاد در خرداد ۱۴۰۰، از سوی باندهای خامنه‌ای- و سپاه به سمت مدیرعامل و نایب رییس هیئت مدیره شرکت واگن پارس گماشته شد. وی، با گماشتن شبکه‌ای از خویشاوندان و فامیل خود در پست‌های کارگزاری و مدیریت استثمار، با اقدامات فاشیستی در دوره مدیریتش از جمله: به از بین بردن اتاقک‌های محل استراحت کارگران پرداخته و کارگران را مجبور ساخته تا در کف سالن کارتن و مقوا پهن کنند و همانجا همانند برده‌گان به ارزش افزایی پردازند.

یکی از کارگران شرکت واگن پارس اراک، روز جمعه ۱۲ مرداد (۱۴۰۳) در گفتگو با یکی از رسانه‌های جهانی گفت: «تعدادی از کارگران در اعتراض به شرایط ساعت کار و جابه‌جایی تعطیلی به دلیل کمبود برق، روبروی ساختمان اداری شرکت مزبور تجمع کرده و از مدیرعامل خواسته بودند از اجرای این تصمیم جلوگیری کند اما او در واکنش به خواست کارگران معترض، ۱۲ تن از آنها را به داخل کارخانه راه نداد.»

وی می‌افزاید: در دوره مدیریت «پادگانی» مرتضی ملانژاد، اگرچه تولید واگن پارس افزایش چشمگیری یافت، اما درآمد کارگران هیچ تغییری نکرد. در حالیکه تمامی خطوط تولید اینکارخانه فعال و تولید در نتیجه استثمار شدید کارگران همچنان روبه افزایش است، باافزایش میزان اضافه کاری، پرداختی به کارگران کمتر شده و دریافتی کارگری که پس از ۲۰ سال کار با اضافه کاری، ۲۵ میلیون تومان به او پرداخت می‌شد، به ۲۰ میلیون تومان کاهش یافته است، اما در این مناسبات برده‌داری مدرن، مدیران از افزایش حق سفر و هزینه ورزش، استخدام دایم، بیمه کامل و ویژه، افزایش حقوق و مزایا و رانت‌های حکومتی و دهها مزایای دیگر برخوردارند.

کارگران اعلام کرده‌اند تا لغو این دستور، اعتصاب خواهند کرد. مرتضی ملانژاد، در پاسخ به کارگران با استفاده از الفاظ رکیک گفت که «هفت هشت نفر [دشنام] را بیرون انداختیم» و بقیه نیز در صورت ادامه اعتراض اخراج خواهند شد. کارگران در گزارش رسانه‌ای خود پاسخ دادند: این کارگران بودند که با «اتحاد مثال‌زدنی» خود، ملانژاد را «از کارخانه بیرون انداختند.»

شعار: «ملانژاد، حیا کن! کارخونه رو رها کن!» به صورتی کوبنده در این خیزش کارگری نشان از همبستگی و اراده‌ی طبقاتی کارگران دارد. بنا به بیان یکی از کارگران شرکت کننده در اعتراض: «کاهش مبلغ اضافه کاری، تاخیر در پرداخت دستمزد، توهین‌های مدیرعامل و مدیر کارخانه و نیز جابه‌جایی تعطیلی روزهای پنجشنبه و جمعه با روزهای شنبه و یکشنبه به دلیل کمبود برق»، نیز به ویژه به «توهین‌های مدیرعامل شرکت که آنها را ارادل و اوباش نامیده» و خواهان بازگشت ۱۲ تن از رفقای کارگر خود هستند که به دستور مدیریت از ورود آنها به کارخانه جلوگیری شده است.

عباس منصوران-۵ اوت ۲۰۲۴